

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **A. B.**
státní příslušnost: X
t. č. pobyttem X
zastoupen Mgr. Helenou Pindejovou, advokátkou
se sídlem Milady Horákové 13, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2021, č. j. OAM-430/ZA-ZA11-ZA21-2021,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Předmětem sporu je zákonnost rozhodnutí, kterým žalovaný zastavil řízení o opakovaně podané žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Krajský soud se musel vypořádat s tím, zda skutečnosti, které žalobce uváděl v nové žádosti, související zejména s bezpečnostní situací v Arménii, neměly žalovaného vést k opětovnému meritornímu posouzení této žádosti.

II. Rozhodnutí žalovaného a související skutkové okolnosti

2. První žádost o mezinárodní ochranu žalobce červenci 2019 poté, co ho německé orgány vrátily do ČR spolu s jeho manželkou a (v té době) nezletilým synem. Důvody této žádosti souvisely zejména se situací žalobce a syna, kterému hrozilo povolání k základní vojenské službě. Žalobce se obával, že až jeho mladší syn dosáhne zletilosti, také jej povolají do armády a pošlou do služby na hranici. Pokud v Arménii člověk nemá peníze, aby někoho podplatil, skončí na hranici. Denně tam umírají vojáci. Žalobce s manželkou však veškeré finance utratili za léčbu leukémie jejich staršího syna v Německu, který tam nakonec zemřel. Jejich starší syn před onemocněním sloužil v armádě na nejnebezpečnějším místě – na hranici mezi Arménií a Ázerbájdžánem. Nechtějí stejným způsobem přijít o mladšího syna. Hlavním důvodem žádosti o mezinárodní ochranu bylo i to, že žalobce s manželkou chtějí být v blízkosti hrobu staršího syna v Německu.
3. Žalovaný žalobci rozhodnutím z ledna 2020 neudělil mezinárodní ochranu. Toto rozhodnutí potvrdil i zdejší soud, který rozsudkem ze dne 10. 2. 2021, č. j. 41 Az 11/2020-66, zamítl žalobcovu žalobu. Následně i Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 26. 5. 2021, č. j. 2 Azs 34/2021-35, odmítl pro nepřijatelnost kasační stížnost žalobce. Rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany manželce a synovi žalobce však krajský soud zrušil rozsudkem ze dne 10. 2. 2021, č. j. 41 Az 12/2020-31.
4. Dne 20. 6. 2021 podal žalobce opakovanou žádost o mezinárodní ochranu. Uvedl, že má stejné důvody, jako v předchozím řízení. Dodal, že jeho manželce je pořád špatně. Má psychické problémy. Není soběstačná a je odkázána na žalobce. V Arménii je válka. Jednoho syna už ztratil a nechce přijít i o druhého. Dříve byla válka jenom v Karabachu, nyní je i v Arménii. Žalobce se nemá kam vrátit. Prodal dům a všechny peníze utratil za neúspěšnou léčbu staršího syna.
5. V řízení žalobce doložil vyjádření, ve kterém uvedl, že jeho syn teprve nedávno nabyt zletilosti a je finančně závislý na žalobci. Situace žalobcovy rodiny je natolik specifická, že vyžaduje ochranu soukromého a rodinného života. V Arménii nemají žádný majetek ani vazby, které by jim umožňovaly návrat. Žalobce uvedl, že spis je nutné doplnit o zprávy týkající se probíhajících operací a cvičení, které na hranicích s Arménií pořádají jiné státy. Vyostrují vztahy Arménie v regionu.
6. Žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 11. 2021, č. j. OAM-430/ZA-ZA11-ZA21-2021 („rozhodnutí žalovaného“), shledal opakovanou žádost žalobce nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu („zákon o azylu“) a řízení podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil. Neshledal důvody pro nové posouzení žádosti. S odkazem na *Informaci OAMP, Arménie – Bezpečnostní a politická situace v zemi* ze dne 2. 9. 2021 („Informace OAMP“) žalovaný uvedl, že tam aktuálně neprobíhá ani nehrozí vojenský konflikt mezi Arménií a Tureckem. Proto žalovaný nezohlednil dokumenty, na které žalobce odkazoval. Podle žalovaného uvedl stejné motivy neochoty vrátit se do Arménie, jako uváděl v prvním řízení. Sám přiznal, že důvody opakované žádosti jsou stejné. K tomu, že žalobce musí pečovat o svou manželku, žalovaný uvedl, že jejími zdravotními problémy se zabýval v řízení o její žádosti. Nedospěl přitom k závěru, že by její zdravotní stav vyžadoval specializovanou péči, která by jí nebyla dostupná v Arménii.
7. Ohledně tvrzení žalobce o bezpečnostní situaci v Arménii žalovaný konstatoval, že v oblasti Náhorního Karabachu sice podle informací ve spisu došlo ke konfliktu mezi Arménií a Ázerbájdžánem. Území samotné Arménie však tento konflikt nezasáhl. Boje

probíhaly od 27. 9. do 9. 11. 2020 a byly nejintenzivnější za posledních 25 let. Arménský premiér však podepsal dohodu o ukončení bojů, která začala platit od 10. 11. 2020. Podle této dohody zůstanou bojující strany na dosavadních pozicích, čímž Ázerbájdžán získá zpět pod kontrolu významnou část Náhorního Karabachu a přilehlých ázerbájdžánských území. Na klid zbraní má dohlížet ruský mírový kontingent o počtu 1960 vojáků. Tato situace se žalobce, který pochází z Jerevanu, nijak nedotkne. Z tvrzení žalobce proto nevyplynula žádná skutečnost, která by byla důvodem pro opětovné meritorní posouzení jeho žádosti.

III. Žaloba a vyjádření žalovaného

8. Žalobce namítá, že žalovaný řádně nezjistil skutkový stav. Se všemi skutečnostmi, které v řízení vyšla najevo, se nevypořádal se. Vyhodnotil opakovanou žádost žalobce jako nepřipustnou, přestože žalobce v řízení uvedl nové skutečnosti, které ho měly vést k novému věcnému posouzení jeho žádosti. Žalobce zmiňoval především vyostřující se bezpečnostní situaci v Arménii. Odkazoval na články z webových stránek ministerstva obrany Arménské republiky v arménském jazyce, které ve svém řízení doložil žalobcův syn. Ty mají prokazovat, že ozbrojený konflikt nadále pokračuje a dochází ke ztrátám na životech vojáků i civilistů. Tyto informace však žalovaný ve svém rozhodnutí nezohlednil. Namísto toho vycházel z informací, které jsou obecné, povrchní a neodpovídající realitě v Arménii. Měl přihlídnout i k informacím, které doložil žalobce. Jsou totiž natolik závažné, že by mohly odůvodnit jiné rozhodnutí ve věci.
9. Ohledně aktuální bezpečnostní situace v Arménii žalovaný odkazuje na zprávu ze dne 24. 11. 2020, která vznikla pouze pár dnů po formálním uzavření příměří. Neodráží proto skutečnost. Příměří je pouze formální. Nadále dochází k bojům a ztrátám na lidských životech. To měly prokázat právě informace, které žalobce dokládal. Informace OAMP též zmiňuje minimálně jeden incident s mrtvými a zraněnými z léta 2021. Žalovaný to nezohlednil. Kromě toho se žalovaný důsledně nezabýval skutečnostmi souvisejícími se zdravotním stavem manželky žalobce.
10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na svém závěru, že žalobce neuvedl takové nové skutečnosti, pro které by žalovaný měl znovu posoudit, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. V podrobnostech odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí.

V. Posouzení věci krajským soudem

11. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba včas.
12. Dne 20. 7. 2022 se ve věci konalo jednání za účasti žalobce, jeho zástupkyně, zástupce žalovaného a tlumočnice arménského jazyka. Obě strany v úvodu odkázaly na svá dosavadní písemná podání. Krajský soud v rámci dokazování požádal přítomnou tlumočnici, aby přeložila články o napětí na arménsko-ázerbájdžánské hranici, které byly součástí správního spisu vedeného k žádosti syna žalobce o mezinárodní ochranu. První článek popisuje, že dne 14. 7. 2021 v hraniční oblasti Yeraskh v důsledku útoku ázerbájdžánských sil zemřel arménský voják. Druhý článek popisuje, že 17. 7. 2021 ázerbájdžánská vojska otevřela palbu na hranici. Pokračovala v ní dne 19. 7. 2021 a 20. 7. 2021. V důsledku této střelby byl zraněn starosta obce Yeraskh, který organizoval snahy zastavit střelbu ze strany ázerbájdžánských sil. Poslední článek popisuje několikahodinovou střelbu ázerbájdžánských vojsk namířenou na arménskou armádu ze dne 19. 7. 2021 v úseku Yeraskh. Situace v nočních hodinách toho dne zůstávala velmi

napjatá. Žádná ze stran neměla další důkazní návrhy. Po skončení dokazování a závěrečných návrzích krajský soud vyhlásil tento rozsudek.

13. Žaloba *není důvodná*.

14. Krajský soud úvodem předesílá, že v tomto řízení *není ve hře otázka, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany*. Žalobce podal svou druhou žádost o mezinárodní ochranu. Úkolem krajského soudu proto bylo pouze přezkoumat, zda žalovaný tuto opakovanou žádost správně vyhodnotil jako nepřipustnou a zda ji místo toho neměl znovu věcně posoudit.

15. Podmínky přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu stanovuje § 11a odst. 1 zákona o azylu. Při hodnocení, zda je opakovaná žádost přípustná, musí žalovaný posoudit, zda (a) cizinec uvedl (nebo se objevily) nové skutečnosti nebo zjištění, které (b) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a (c) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

16. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.

17. K přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se blíže vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96. Uvedl, že přípustnost opakované žádosti je třeba posuzovat z pohledu existence možných nových skutečností a zjištění jak z pohledu azylu, tak z pohledu doplňkové ochrany. V této souvislosti upozornil, že i opakovaná žádost, která formálně neuvádí nové skutečnosti či důvody, může splňovat podmínku přípustnosti, jestliže se od předcházejícího pravomocného rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany zásadním způsobem změnila situace v zemi původu a tato změna by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (viz bod 18 citovaného rozsudku).

18. Rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany pak musí obsahovat odůvodnění o tom, že „1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany“ (bod 19 citovaného rozsudku).

19. Rozhodnutí žalovaného všem těmto požadavkům vyhovuje. Žalobce totiž opravdu oproti své žádosti z roku 2019 netvrdí nic nového, co by mělo relevanci z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany. Ve své žalobě žalobce namítá, že novou skutečností, která měla žalovaného vést k opětovnému meritornímu posouzení opakované žádosti, byla zejména bezpečnostní situace v Arménii. Tu podle něj potvrzují informace o zemi původu, které dokládal žalobcův syn v řízení o jeho žádosti. Krajský soud však nemůže dát žalobci za

pravdu, že by z těchto zpráv vyplývaly natolik zásadní informace, které by představovaly nové skutečnosti ve smyslu § 11a zákona o azylu.

20. Z předmětných zpráv, které krajský soud provedl jako důkaz při jednání, plyne pouze to, že během roku 2021 – tedy i po oficiálním uzavření příměří – docházelo na hranici mezi Arménií a Ázerbájdžánem k určitým bezpečnostním incidentům. To potvrzuje také Informace OAMP, která v části věnující se aktivním vojenským konfliktům uvádí, že po příměří uzavřeném v listopadu 2020 se situace uklidnila, přesto na nově vymezených hranicích docházelo k občasným přestřelkám, které si vyžádaly jednotky mrtvých nebo zraněných druhou stranou. Je pravdou, že rozhodnutí žalovaného tuto konkrétní informaci ve svém odůvodnění nezmiňuje. To však nezpůsobuje nesoulad rozhodnutí žalovaného s obsahem spisu. Podstatné je, že žalovaný se věnoval aktuální bezpečnostní situaci v Arménii v návaznosti na boje o Náhorní Karabach, které se aktivně znovu rozpoutaly v listopadu 2020. Vyhodnotil přitom, že tyto boje se nijak nedotkly Jerevanu, coby žalobcova místa posledního bydliště. To platí i o aktuální situaci, která se již ve srovnání s listopadem 2020 uklidnila.
21. Důvod opakované žádosti spočívající v obavě žalobce z návratu do vlasti v souvislosti s tamní bezpečnostní situací tedy sice lze označit za novou skutečnost, kterou se žalovaný nezabýval ve svém prvním rozhodnutí. To totiž vydal v lednu 2020, tedy předtím, než se situace v oblasti Náhorního Karabachu vyostřila. *Tato nová skutečnost však nesplňuje další podmínku nezbytnou k tomu, aby žalovanému vznikla povinnost znovu meritorně posoudit žalobcovu opakovanou žádost o mezinárodní ochranu. Nesvědčí totiž o tom, že by žalobce mohl čelit pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.* Žalovaný ve svém rozhodnutí vysvětlil, že na území Arménie v současnosti neprobíhá ozbrojený konflikt. Ani žalobci s ohledem na místo jeho posledního bydliště nehrozí žádná újma v souvislosti s občasnými střety na nově vymezených hranicích. O opaku nesvědčí ani zprávy, na které ve správním řízení odkazoval žalobce. Sice namítá, že zprávy, které si shromáždil žalovaný, jsou příliš obecné a nereflktují dostatečně skutečnou situaci v Arménii. Sam však nedoložil žádné informace, které by dokládaly, že skutečný rozsah ozbrojených střetů je jiný a že by v jejich důsledku hrozila jakákoliv újma právě žalobci.
22. Za relevantní novou skutečnost nelze považovat ani zdravotní stav manželky žalobce. Žalovaný správně uvedl, že jím se zabýval v rámci samostatného řízení o žádosti žalobcovy manželky. I pokud by její zdravotní stav byl natolik závažný, že by znemožňoval její návrat do Arménie, neznamená to automaticky, že by se žalobce z tohoto důvodu mohl domáhat mezinárodní ochrany. Teprve ve chvíli, kdy by jeho manželce žalovaný udělil mezinárodní ochranu, jednalo by se o novou skutečnost, která by v případě žalobce mohla hrát roli pro případné udělení mezinárodní ochrany za účelem sloučení rodiny. To se však nestalo. Ani zdravotní problémy manželky žalobce žalovaný nevyhodnotil jako relevantní. Správnost závěrů žalovaného pak krajský soud posoudil v rozsudku ve věci vedené pod sp. zn. 41 Az 45/2021.
23. Lze proto konstatovat, že žalobce nesplnil podmínky pro opětovné meritorní posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný proto postupoval správně, pokud jeho opakovanou žádost posoudil jako nepřípustnou a řízení o ní zastavil.

VII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

24. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
25. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát.

Brno 20. července 2022

Martin Kopa, v. r.
samosoudce